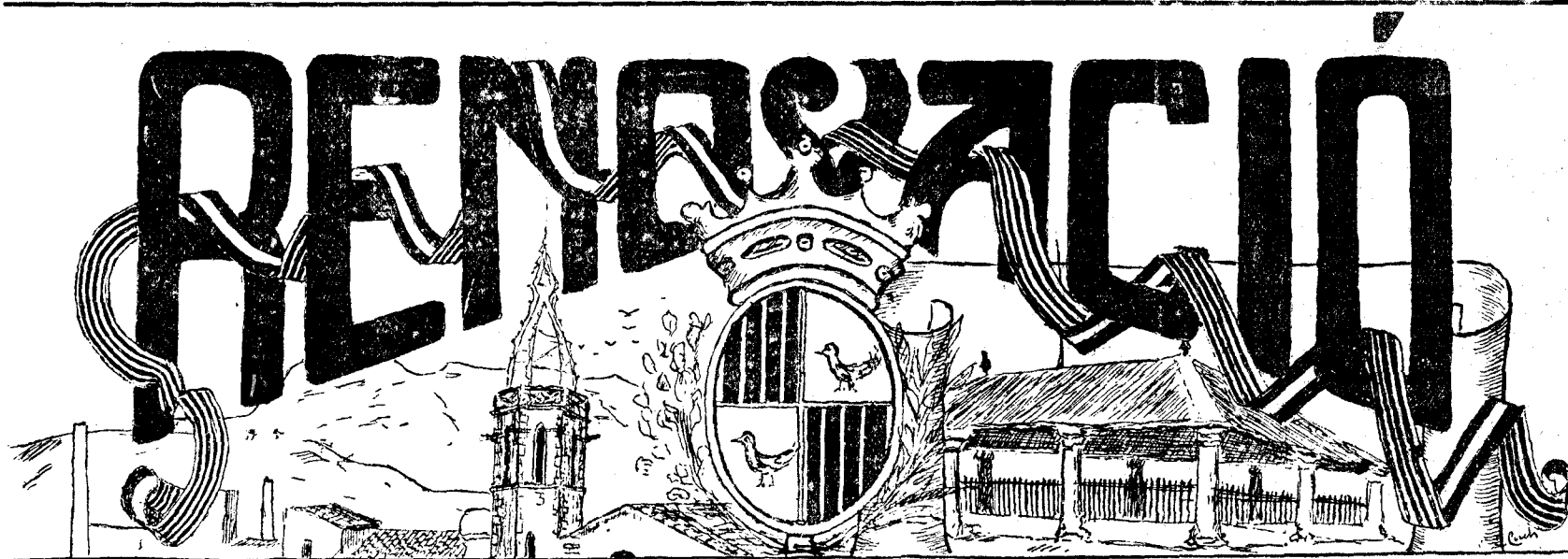

SETMANARI REPUBLICÀ AUTONOMISTA

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Corró, 28 - 2.ºn

Sotscripció: Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.
ANUNCIS, INTERCAL·LATS I REMITITS
Preus convencionals

Coses de casa

El diumenge, 26 de maig, visitaren nostra vila els alumnes de l'escola municipal d'Arts i Oficis de Badalona, acompanyats del director de la mateixa escola don Pau Rodón i Amigó, il·lustrat i competent professor de teoria del teixit.

Prometérem ocupar-nos d'aital visita, més, circumstàncies agenes a la nostra voluntat ens han impossibilitat de fer-ho abans.

Avui senyalem l'acte i el comentarem baix el punt de vista que importa a Granollers.

L'acte de sortir amb els alumnes d'excursió, portat a terme pel senyor Rodón, té, per a nosaltres, un doble aspecte: educar i instruir als alumnes de l'escola de Badalona i portar a fòra vila, pels pobles veïns, la mostra del què tenen els badalonins i del què fan els professors en les diferents càtedres de la mentada escola.

Mirat baix qualsevol dels dos aspectes senyalats, és simpàtica per tots conceptes l'excursió del dia 26. S'educa als alumnes treient-los dels centres i societats recreatives, on no hi aprenen res que condueixi a fer-se grans i forts; on no adquireixen cap virtut noble ni cap pensament elevat. Poble que riu molt; poble que balla i es distreu en grau exegerat, com ho fa Granollers, és poble a l'aigua, havem dit en més d'una ocasió. Però si aquest mateix poble té la sort de comptar amb el

què té Badalona; si pot tenir una escola on s'hi recollen els aprenents d'obers, els que demà faràn córrer el carro de la indústria vilatana, per a fer-se grans i forts amb les seves arts; si aquest poble i dintre d'aital escola s'hi troben professors com el senyor Rodón, que no solament treballa els dies feiners, sino que recerca totes les ocasions per a que els seus deixebles quedin seus també el dia de festa, i vagin tots plegats a cercar les innovacions que els poden convenir per a triomfar en les lluites que s'els preparen; els homes que es forgen dintre aquella població, pensaràn, durant les estones que els deixi lliure el quotidià treball, amb quelcom més seriò, de més importància que no el què a diari veiem i sentim: «que si l'orquestra serà a fòra, o si hi haurà piano; que si sortirà «La Vespa» o si «El Independiente» les deia molt clares, el passat diumenge»...

Això és el què interessa únicament a la gran majoria de granollerins. Aquestes petiteses que diuen tant poc a favor d'un poble i que re-traten plenament les baixes passions que animen l'esperit vilatà, són la prova més evident del què és i del què pot arribar a ésser un poble.

Veniren els badalonins i visitaren les fàbriques on podien aprendre-hi alguna cosa. A la tarde, varen donar una conferència, a l'escola de «La Unió Lliberal», sobre teoria del teixit, fent veure, mitjantant l'aparell de projeccions, una colla de coses que difícilment es comprenen amb explicacions solament,

I a aquests actes, creieu que hi va assistir el nostre poble, que treballa i li interessa? Creieu que va voler honrar als treballadors de Badalona i al propi temps aprendre *algo* amb aquella visita i aquella conferència?

No. A acompanyar-los, sols hi anaren els que, per obligació o per amistat personal no podien fer altra cosa; i a la conferència de la tarde solament hi havien els quatre que encare creuen que poden aprendre alguna cosa amb actes semblants. I que no digui ningú que no s'el va convidar; es passaren invitacions i es va dir personalment a tots aquells que podia interessar.

I així ens trobem a la vila. Mentre per als badalonins l'acte que re-senym té molt d'hermós i gran, per als treballadors de Granollers i per als que voldríem una vila rica i gran, és un acte que ens fa enrogir les galtes.

I mentres no hi ha esperit ciutadà per a res gran i noble, hi ha voluntats que es presten a tot i homes que, no havent fet casi res en benefici de la vila, durant els anys que s'han repartit el seu governament, i no havent fundat una sola institució de caràcter cultural per a que l'obrer pugui ésser el que té dret a ésser, durant tants anys de *bona política i bona administració*, en canvi tenen pessetes suficients per a pagar pape-rots que deshonren a la vila, a ells, que els paguen, i als que els llegeixen.

P. VEQUÉ